

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/729/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112227704
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112227704.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zast. advokátskou kanceláriou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporcovi: W. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. XX, A. A., t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený ustanovenou opatrovníčkou Darinou Hradskou, pracovníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 42 247 268, Sofijská 13, Košice, právne zast. advokátom: JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária so sídlom Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 436,84 Eur s prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka zo dňa 03. 01. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/133/2013-92 zo dňa 04. 12. 2013 a tak isto vedľajšieho účastníka zo dňa 21. 05. 2014 proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/133/2013-119 zo dňa 31. 03. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v znení dopĺňajúceho rozsudku vo výroku, pokiaľ vedľajšiemu účastníkovi nebola náhrada trov konania priznaná, m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na trovách prvostupňového konania sumu 49,22 € k rukám jeho právneho zástupcu v lehote do troch dní a na trovách odvolacieho konania sumu 22,32 € v lehote do troch dní k rukám jeho právneho zástupcu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozsudkom vrátane dopĺňajúceho rozsudku rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 92,65 € s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania od 12. 06. 2010 do zaplatenia, sumu 92,74 € s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania od 12. 08. 2010 do zaplatenia. Vo zvyšku bol návrh zamietnutý. Zároveň okresný súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a výkonom dopĺňacieho rozsudku uviedol, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

Z uplatneného nároku bola zamietnutá žaloba v rozsahu uplatnenej zmluvnej pokuty v sume 248,95 €, nakoľko procesný súd konštatoval, že zmluva bola dojednaná medzi navrhovateľom ako dodávateľom a na druhej strane odporcom ako spotrebiteľom, pričom išlo o zmluvné podmienky, ktoré neboli individuálne dojednané. Tu poukázal súd na ust. § 53 ods. 5 OZ.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 OSP, tak že súd žiadnemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka, tak ani tomuto neboli trovy priznané a súd konštatoval, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka je všeobecné, a pokiaľ tento poukázal na rozhodnutie KS Prešov č. k. 6Co/91/2011 zo dňa 20. 04. 2012, ide o návrh spoločnosti Orange Slovensko, a. s., ktorá má iné obchodné podmienky.

V dopĺňajúcom rozsudku súd uviedol, že o trovách vedľajšieho účastníka rozhodoval v súlade s ust. § 142 ods. 1 OSP, pričom podľa jeho záverov vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia nepovažoval za potrebné a účelné na uplatňovanie resp. bránenie práva.

Vo veci vedľajší účastník vystupoval aktívne tým, že vstúpil do konania, dal sa zastúpiť advokátom, podal aj písomné vyjadrenie. Súd však posudzoval aj účelnosť vynaložených nákladov. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka došlo súdu elektronicky 25. 11. 2013 je všeobecné, ktoré cituje ustanovenie zákona a nedotýka sa konkrétneho skutkového stavu. Súd zo svojej činnosti má vedomosť, že vedľajší účastník predmetné vyjadrenie podáva v rôznych veciach rovnaké - odlišné sú len vo výške zmluvnej pokuty a výpočte trov právneho zastúpenia z predmetu konania. Inak sú jeho podania obsahovo rovnaké. Nie je možné účelne vynaložiť trovy konania a už vôbec nie trovy právneho zastúpenia tak, aby v príčinnej súvislosti s ich vynaložením bola zabezpečená účinná ochrana účastníka ak vedľajší účastník vstúpi v podstate len formálne s vyjadreniami opakovane rovnakými a nie konkrétne týkajúce sa skutkového stavu. Za účelne vynaložené náklady súd považuje také náklady, ktoré priamo (nie len formálne) vedú k ochrane spotrebiteľa t. j. kedy sú vynaložené na úkon, ktorý by zohľadňoval konkrétny skutkový stav nie len všeobecne. Je síce pravdou, že vedľajší účastník poukázal na neprijateľnosť zmluvnej podmienky, avšak citoval len zákonné ustanovenie, ktoré je obsiahnuté vo všeobecne záväznom predpise.

Proti rozsudku ako aj dopĺňaciemu rozsudku čo do výroku o trovách konania podal vedľajší účastník odvolanie. V podstate poukázal, že v konaní bol plne úspešný, pretože jeho vstup sa týkal iba časti konania, pokiaľ bolo rozhodované o zmluvnej pokute, ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 14Co/11/2013 z 21. 06. 2013, z ktorého citoval, tiež citoval ďalšie rozhodnutia rôznych slovenských súdov.

Poukázal na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ. Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Podľa čl. 38 Charty základných práv EÚ, politiky únie zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa.

Podľa čl. 47 Charty základných práv EÚ, každý musí mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

Vedľajší účastník teda navrhoval rozsudok okresného súdu zmeniť a priznať mu na trovách prvostupňového ako aj odvolacieho konania spolu 115,24 €.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu v znení dopĺňajúceho rozsudku zmenil podľa § 220 OSP.

V nenapadnutých častiach zostal rozsudok okresného súdu v znení dopĺňacieho rozsudku nedotknutý.

Vedľajší účastník sa zúčastnil konania popri odporcovi ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv a záujmov spotrebiteľa. V súlade so zákonom vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu (§ 93 ods. 2, 3 OSP).

Podľa § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania zásadne platí, že podľa ust. § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu v súlade s citovanými ustanoveniami zákona.

Vedľajší účastník sa dal zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov, čím realizoval svoje ústavné právo.

Vedľajší účastník bol v konaní plne úspešný, pretože vystupoval v konaní popri odporcovi a s poukazom na zákonné ustanovenie navrhol zamietnuť návrh iba v časti, pokiaľ bolo rozhodované o zmluvnej pokute. V rozsahu svojich návrhov bol vedľajší účastník plne úspešný.

Vedľajší účastník nevystupoval v konaní aj v ostatných častiach sporu, ktoré pojednávajú o iných uplatňovaných položkách.

Nakoľko vedľajší účastník má rovnaké práva ako účastník hlavný, znamená to, že keď tomuto vzniknú trovy konania a v konaní bolo vyhovené jeho návrhom, s poukazom na ust. § 142 ods. 1 OSP má právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Samotná účelnosť vynaložených trov sa posudzuje nie len z hľadiska vynaloženej práce, ale aj z hľadiska použitých úkonov alebo uplatnených práv, ktoré smerujú ku končenému rozhodnutiu sporu. Nemožno považovať za neúčelné, pokiaľ úspešný vedľajší účastník poukazuje na znenie zákona, prípadne na štandardné súdne rozhodovanie a žiada rozhodnúť na základe ním prednášaných návrhov. Z tohto hľadiska poukaz vedľajšieho účastníka na zákonné ust. § 53 ods. 5 OZ t. j. na neprijateľné podmienky, treba považovať za plne účelný.

Z hľadiska vynaloženej práce nemožno považovať za plne účelný úkon, úkon, ktorým je totožné opakovanie rovnakých podaní ako v iných veciach zmenených iba podľa vedeného sporu vo výške uvádzaných súm.

Odvolací súd dospel k záveru, že trovy uplatňované vedľajším účastníkom v prvostupňovom konaní možno za účelné považovať iba v rozsahu 70 %. Za prvostupňové konanie by patrila vedľajšiemu účastníkovi náhrada 70,32 € t. j. za dva úkony s pripočítaním DPH. 70 % z tejto sumy predstavuje 49,22 €, ktorú sumu mu odvolací súd priznal. Vedľajší účastník v odvolacom konaní bol plne úspešný preto mu za trovy odvolacieho konania prináleží plná náhrada odvolacích trov (§ 142 ods. 1 OSP s použitím ust. § 224 ods. 1 OSP).

Vedľajší účastník podal v prvostupňovom konaní odvolanie proti rozsudku ako aj dopĺňaciemu rozsudku. Odvolací súd však považuje za účelne vynaložené trovy - náhradu trov právneho zástupcu iba za jeden úkon, pretože obe podané odvolania sú totožné, sledujú rovnaký cieľ, pričom odvolanie proti dopĺňaciemu rozsudku iba rozširuje rozsah pôvodne podaného odvolania proti rozsudku.

Za odvolacie konanie prináleží vedľajšiemu účastníkovi náhrada za 1 úkon právneho zástupcu 18,60 € plus DPH 3,72 €, spolu 22,32 €.

Pre vyššie uvedené v napadnutej časti bol rozsudok okresného súdu v znení dopĺňacieho rozsudku zmenený a odvolací súd rozhodol tak ako znie enunciat tohto uznesenia.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.